

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ ΓΙΑ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΕΣ ΠΗΓΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ

Η πράσινη ανάπτυξη αποτελεί μονόδρομο

Η πράσινη ανάπτυξη αποτελεί μονόδρομο για την Ελλάδα και την Ε.Ε. επισημαίνει ο Γιάννης Μανιάτης πρ. υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, καθηγητής Πανεπιστημίου Πειραιώς, στο Τμήμα Ψηφιακών Συστημάτων. Ο πρώην υπουργός μιλώντας στην «Ε» - ενόψει της παρουσίασης αύριο στις 6 το απόγευμα, στο Φουαγιέ Μεγάρου Χορού του βιβλίου του "Επειδή δεν υπάρχει Planet B" -

σημειώνει ότι η χώρα έχει καθυστερήσει να αξιοποιήσει το φυσικό αέριο που διαθέτει, το οποίο αποτελεί το μεταβατικό καύσιμο μέχρι το 2050, ενώ δεν θεωρεί ότι υπάρχει περιβαλλοντικός κίνδυνος για την άντλησή του. Τονίζει επίσης ότι ήταν βιαστική απόφαση η κατάργηση των λιγνιτικών μονάδων. Ως Πελοποννήσιος θεωρεί τέλος ότι μέσω κοινών δράσεων χρειάζεται η ανάπτυξη πελοποννησιακής συνείδησης.

Συνέντευξη στο **Γιώργο Παναγιώπουλο**

■ Τα ζητήματα της ενέργειας ήταν μέχρι πριν από μερικά χρόνια "ακαδημαϊκά". Η πράσινη ενέργεια ήταν συνώνυμη με τα "πράσινα όπλα", σήμερα θεωρείται σωτήρια. Μπορούμε να προσδοκούμε ενεργειακή αυτονομία μόνο με ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και τότε; Για να υπάρξει ενεργειακή αυτονομία σε οποδήποτε χώρα μόνο με ανανεώσιμες πηγές, θα πρέπει να υπάρξουν τα επόμενα χρόνια τρομακτικές εξελίξεις στην τεχνολογία μπαταριών, ώστε τη νύχτα που δεν δουλεύουν τα φωτοβολταϊκά, καθώς και όταν έχει άπνοια και δεν δουλεύουν τα αισθητικά, να μπορεί να λειτουργεί το ενεργειακό σύστημα της χώρας. Το μεσοδιάστημα μέχρι το 2050 η Ε.Ε. προτείνεται να χρησιμοποιηθεί ως μεταβατικό καύσιμο το φυσικό αέριο. Στο βιβλίο μου «Επειδή δεν υπάρχει Planet B», αναφέρομαι σκεπτικώς στην «Κλιματική Κατάρρευση». Η λέξη «αήθηγη» προφανώς δεν υφίσταται πλέον. Τώρα πια, με βάση και τα τελευταία δεδομένα, με ακραία καιρικά φαινόμενα με περιοδικότητα 2ετίας αντί 100ετίας, δεν είναι καθόλου υπερβολή να πούμε «Κλιματική Κρίση». Δεδομένης αυτής της παραδοχής, είναι απόλυτα σαφές ότι η πράσινη ανάπτυξη αποτελεί μονόδρομο, όχι μόνο για την Ελλάδα και την Ε.Ε. αλλά και για ολόκληρο τον πλανήτη. Με περσινά σημειώνω ότι η Ελλάδα το 2014 ήταν η 2η καλύτερη στην Ε.Ε. στα φωτοβολταϊκά, 8η καλύτερη στα αισθητικά και 2η καλύτερη στην εξοικονόμηση ενέργειας. Για το φυσικό αέριο ως μεταβατικό καύσιμο, σημειώνω, ότι παρά την αναμενόμενη αύξηση των αναθεωρήσεων, με βάση το Πρόγραμμα Περιβάλλοντος των Ηνωμένων Εθνών το φυσικό αέριο από τα σημερινά 4.000 δις. κυβικά μέτρα (bcm) που παγκόσμια χρησιμοποιούνται, θα αυξηθεί στα 5.500 bcm μέχρι το 2040.

■ Η μετάβαση από το λιγνίτη έχει τεράστιο κόστος για περιοχές όπως η Μεγαλόπολη και η Δυτική Μακεδονία και οδηγεί σε μεγαλύτερη εξάρτηση της χώρας από το φυσικό αέριο. Ήταν βιαστική κίνηση ή δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά; Η απολιγνιτοποίηση είναι μια πορεία που ξεκίνησε πριν 15 χρόνια και επεκτάθηκε το τελευταίο χρονικό διάστημα, κυρίως λόγω του υπερβολικού ύψους των κονδυλίων που πήρανε η ΔΕΗ για τις μονάδες της, αφού ο 1 τόνος CO2 ξεπεράσε και τα 80ευρώ, από τα 20ευρώ/τόνο που ήταν πριν λίγα χρόνια. Αν λάβουμε όμως υπόψη ότι η Γερμανία θα λειτουργεί τα ανθρακικά της εργοστάσια έως το 2038, μπορεί βάσιμα κανείς να ισχυριστεί ότι η Ελλάδα διάσπασε.

■ Έχετε πολλές φορές αναφερθεί στη δυνατότητα αξιοποίησης των ελληνικών κοιταγμάτων φυσικού αερίου. Μπορεί αυτό να γίνει και σε πόσο χρονικό διάστημα; Τα ελληνικά κοιτάσματα συμφωνία με τις επίσημες εκτιμήσεις έχουν ακαθόριστο όριο €250δισ. και μπορούν να αποφέρουν ως δημόσια έσοδα €60-70δισ.

τα οποία με βάση το νόμο 4162/2013 θα ενισχυούν το εθνικό ασφαλιστικό σύστημα και τις συντάξεις των Ελλήνων πολιτών. Δυστυχώς, από το 2014 μέχρι σήμερα, για μια ολόκληρη 10ετία κινούμαστε με τραγικά απογοητευτικούς ρυθμούς. Με αποτέλεσμα από 12 συμβάσεις που υπήρχαν πριν λίγα χρόνια, σήμερα να έχουμε μόνο 6, λόγω αποχώρησης εταιρειών αναδόχων. Αν ακολουθούσαμε τους ρυθμούς της περιόδου 2010-2014 σήμερα θα είχαμε 5-6 εξέδρες άντλησης φυσικού αερίου, με δημόσια έσοδα πολλές δεκάδες εκατομμύρια ευρώ, ενώ ταυτόχρονα θα είχαμε γεωπολιτικά αναβαθμιστεί σημαντικά, αφού θα ήμασταν πηγή τροφοδοσίας της Ε.Ε. με το ελληνικό φυσικό αέριο, που τόσο ανάγκη έχουν οι ευρωπαϊκές οικονομίες. Ακόμη και τώρα, αν υπάρξει πραγματική πολιτική βούληση, η αξιοποίηση ενός κοιταγματος μπορεί να γίνει μέσα σε 2-3 χρόνια, ακριβώς όπως αυτό συνέβη στο τεράστιο αγιπιακό Zohr για το οποίο ο Αγγλίας πρόεδρος Σίσι ξεκαθάρισε στην ανάδοχο εταιρεία Eni, ότι δεν πρέπει να υπάρξει ούτε μια μέρα καθυστέρηση.

■ Τι κίνδυνος υπάρχει για το τουριστικό προϊόν αν σε περιοχές όπως ο Κυπαρισιακός Κόλπος αναπτυχθεί εξορυκτική δραστηριότητα για υδρογονάνθρακες; Οι έρευνες φυσικού αερίου γίνονται σε όλο τον πλανήτη με εξαιρετικά υψηλές προδιαγραφές ασφαλείας για προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, να θυμηθείτε χαρακτηριστικά τα 100δρες εξέδρες της Νορβηγίας από τον Αρκτικό μέχρι τη Β. Θάλασσα, τις επιπλέον 100δρες περιοχές ερευνών στη Β. Θάλασσα μέσα στις ΑΟΖ Μεγ. Βρετανίας, Δανίας, Ολλανδίας, Βελγίου, Νορβηγίας, της πολίτης δεκάδες εξέδρες μέχρι πριν λίγα χρόνια της Ιταλίας, στην τουριστικά αναπτυγμένη Αδριατική, και Βελβίως τις δεκάδες έρευνες σε θαλάσσια τμήματα στην Ανατ. Μεσόγειο (Ισραήλ, Αιγύπτος, Κύπρος, Λίβανος, κ.α.). Εδώ στην Ελλάδα, έχουμε την περίπτωση των κοιταγμάτων του Πρίνου, στον κόλπο της Καβάλας, μεταξύ Θάσου - Καβάλας, που εδώ και 40 χρόνια πραγματοποιούν εξορύξεις χωρίς ποτέ να έχει συμβεί το παραμικρό, χωρίς ποτέ να έχει ξεφύγει έστω και μια σταγόνα πετρελαιοί στη θάλασσα. Αν κάποιος επισκεφθεί την ευρύτερη περιοχή τόσο με τις πανέμορφες παραλίες στην Καβάλα όσο και τη θάσο με τα πολυτελή ξενοδοχεία, από τις οποίες οι εξέδρες παραγωγής είναι ορατές και απέχουν λίγα χιλιόμετρα, θα δει καθημερινά τα χωρικά και τις τράτες να τροφοδοτούν την 3η μεγαλύτερη ιδιοσκάλα της χώρας.

Με την εξαίρεση του σημαντικού ατυχήματος που θυμώσαμε όλοι μας το 2010 στον κόλπο του Μεζικού, μετά, από ανθρώπινο λάθος, στις υπόλοιπες χιλιόμετρα εξέδρες άντλησης υδρογονανθράκων που λειτουργούν σε όλο τον πλανήτη, δεν έχει υπάρξει κανένα περιβαλλοντικό πρόβλημα. Εξάλλου, η Ελλάδα, όπως και η υπόλοιπη Ε.Ε. έχει υιοθετήσει τις

αυστηρότερες περιβαλλοντικές προδιαγραφές του κόσμου, ενώ ταυτόχρονα ο αρμόδιος φορέας εποπτείας όλων των ερευνών, η Εθνική Διαχειριστική Εταιρεία Υδρογονανθράκων κι Ενεργειακών Πόρων (ΕΔΕΥΕΠ), είναι μια εξαιρετικά υπεύθυνη και αυστηρή δημόσια αρχή, που δεν πρόκειται να επιτρέψει κανενός είδους παρακρήνη από την αυστηρότατη νομοθεσία.

■ Οι Πελοποννήσιοι δεν έχουμε καταφέρει να αναπτύξουμε κοινές δράσεις και να αξιοποιήσουμε την ιστορία και τη φυσική ομορφιά της περιοχής μας. Τι θεωρείτε ότι χρειάζεται για να επιτευχθεί πελοποννησιακή συνείδηση; Φοβάμαι πολύ, ότι δεν έχω κάποια έτοιμη απάντηση. Είναι και δική μου απορία, γιατί δεν τα έχουμε καταφέρει σε αυτόν τον τομέα, σε αντίθεση με άλλες περιοχές όπως π.χ. οι Κρήτες, ή οι Ηπειρώτες. Η Πελοπόννησος αποτελεί πραγματικά ένα περιβαλλοντικό και πολιτιστικό σταθμό, όχι μόνο της Ελλάδας, αλλά ολόκληρης της Μεσογείου, ενώ εμείς οι Πελοποννήσιοι μεγαλοφυγοί σε όλους τους τομείς επιχειρηματικό, ακαδημαϊκό, κ.α. Επιπλέον, το μεγάλο μενόνεγκμα της ελληνικής φυλής που είναι η ατομικότητα και η αποφυγή συμμετοχής σε συλλογικές προσπάθειες, κάποια στιγμή με τη συμμετοχή Βουλευτών, Περιφερειών, Δήμων, και κοινωνίας των πολιτών, να αντιστραφεί.